

30 Ιουνίου 2008

Προς κ. Κώστα Καραμανλή
Πρωθυπουργό της Ελληνικής Δημοκρατίας

Εξοχότατε κύριε Πρωθυπουργέ,

Η εξέλιξη των γεγονότων σχετικά με τις συζητήσεις για το θέμα του ονόματος της ΠΓΔΜ μας προξενούν ανησυχία, ιδιαίτερα οι δηλώσεις του ειδικού μεσολαβητή, κ. Nimetz, στην ηλεκτρονική μορφή της γνωστής εφημερίδας *Έθνος*: «*Το θέμα της ταυτότητας πηγάζει από τον ίδιο το λαό*».

Όσο αφορά τον Ελληνισμό η Μακεδονία είναι μια ελληνική επαρχία. Επιπλέον η ταυτότητα του Μακεδόνα ανήκει αποκλειστικά στον ελληνικό πληθυσμό της Μακεδονίας της Ελλάδας για χιλιάδες χρόνια.

Οποιαδήποτε τυχόν αναφορά από τον κύριο Nimetz περί «Μακεδονικού» έθνους και «Μακεδονικής» γλώσσας που πρέπει να αναγνωριστούν διεθνώς και νόμιμα, συμπεριλαμβανομένων της Ελλάδας και του Συμβουλίου Ασφαλείας, αντιπροσωπεύει την πιο μεγάλη απειλή εναντίον της Ελλάδας. Αποτελεί έναν θανάσιμο κίνδυνο πολύ χειρότερο από την ύπαρξη μια χώρας βόρεια της Μακεδονίας της Ελλάδας, η οποία θα φέρει κάποια παραλλαγή του ονόματος «Μακεδονία». Η αποδοχή εκ μέρους της Ελλάδος της ιδέας της σύνθετης ονομασίας, είναι ιδιαίτερα ατυχής και επικίνδυνη διότι ακριβώς παραβλέπει το επακόλουθο της αναγνώρισης των στοιχείων του “Μακεδονικού” έθνους και “Μακεδονικής” γλώσσας. Όπως έδειξαν οι τελευταίες εξελίξεις όπου η Σκοπιανή πλευρά θέτει θέμα «Μακεδονικής» μειονότητας, αποζημιώσεις και επαναφορά των πολιτικών προσφύγων, η υποχωρητικότητα της Ελλάδος αποδεχόμενη τη σύνθετη ονομασία και αποκαλώντας τους «οι φίλοι μας τα Σκόπια», όχι μόνον δεν έχει προωθήσει τις θέσεις του Ελληνισμού, αλλά μας οδηγεί σε ένα πολύ επικίνδυνο νομικό πρόβλημα, το οποίο αν δεν χειριστεί η Ελλάδα σωστά, θα έχει καταστροφικές συνέπειες.

Είναι προφανές ότι μόλις γίνει διεθνώς αποδεκτό το «Μακεδονικό» έθνος, θα ανοίξει αιτήματα για οποιεσδήποτε αξιώσεις εναντίον της Ελλάδας και της Μακεδονικής επαρχίας της. Πώς είναι δυνατόν να υποστηρίξουμε σε οποιονδήποτε, συμπεριλαμβανομένων και των διεθνών δικηγόρων, ότι το «Μακεδονικό» έθνος που εμείς έχουμε αναγνωρίσει είναι ανεξάρτητο από τη Μακεδονία της Ελλάδας και έτσι δεν θα έπρεπε να έχει καμία ιστορική, γεωγραφική, γλωσσική, εδαφική και οικονομική αξίωση. Πώς θα αποκαλούμε πλέον τους ανθρώπους τους οποίους μέχρι τώρα τους ονομάζαμε «Σκοπιανούς»; Το στρατό τους θα τον αποκαλούμε «Μακεδονικό» στρατό;

Πρέπει επίσης να αναφερθούμε και στο ζήτημα της σχισματικής, παράνομης εκκλησίας της πΓΔΜ σε περίπτωση που οι Σλάβοι της χώρας αυτής αναγνωριστούν ως «Μακεδονικό» έθνος. Η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και ο Ελληνικός λαός θα υποχρεωθούν να αποκαλούν την εκκλησία της πΓΔΜ από τώρα και στο εξής «Μακεδονική» Εκκλησία; Μόλις καθιερωθεί ένα «Μακεδονικό» έθνος επίσημα και νόμιμα, ασφαλώς θα είναι σε θέση να διεκδικήσει όλες τις ορθόδοξες εκκλησίες στην Ελληνική Μακεδονία για να είναι κάτω από την αρμοδιότητα ποιας άλλης, μα φυσικά της «Μακεδονικής» Ορθόδοξου Εκκλησίας. Τελικά γιατί να υπάρχουν Έλληνες στη Μακεδονία, όταν υπάρχει το «Μακεδονικό» έθνος;

Αναφερόμαστε και τονίζουμε με έμφαση ότι η Μακεδονία είναι σήμερα όρος καθαρά γεωγραφικός και όχι εθνολογικός. Έθνος Μακεδονικό ιδιαίτερο δεν υπήρξε ποτέ, εφόσον οι αρχαίοι Μακεδόνες, μαζί με τα άλλα Ελληνικά φύλλα, χωνεύτηκαν μέσα στο μεγάλο Ελληνισμό των αλεξανδρινών, ρωμαϊκών και βυζαντινών χρόνων, ούτε σήμερα είναι δυνατόν να διανοηθεί Το πεπρωμένο της Ιστορίας ήταν να βρεθεί σήμερα το έδαφος της αρχαίας Μακεδονίας μοιρασμένο στους Έλληνες, Σλάβους και Βουλγάρους, και προσαρτημένο με σειρά διεθνών συνθηκών στα τρία αντίστοιχα βαλκανικά κράτη.

Η Ελλάδα, στερημένη από ισχυρούς εθνικούς προστάτες, όχι μόνο χρειάστηκε να ποτίσει με ελληνικό αίμα κάθε πιθαμή εδάφους ελληνικού που απελευθέρωσε διαδοχικά από τον τουρκικό ζυγό, όχι μόνο δεν είδε να αναγνωρίζονται στο ακέραιο σε καμιά συνθήκη ειρήνης τα εθνικά και πολύ λιγότερο τα ιστορικά δίκαιά της, όχι μόνο βρέθηκε αναγκασμένη να δεχθεί μέσα στα στενά σύνορα του ελεύθερου εδάφους της τα πλήθη των ξεριζωμένων από τις πανάρχαιες εστίες τους τέκνων της, αλλά και με άφθαστο πνεύμα πολιτικού ρεαλισμού αποδέχθηκε τη σημερινή παγιοποίηση των συνόρων της προς τις γειτονικές σλαβικές και άλλες επικράτειες.

Στο γεωγραφικό χώρο των Βαλκανίων, η Μακεδονία δεν ήταν ποτέ διαιρημένη ανάμεσα σε Ελληνική και μη Ελληνική περιοχή η οποία ανήκε σε άλλους λαούς, ανεξάρτητα από τα γεωγραφικά όριά της τα οποία διέφεραν ανά τους αιώνες. Διαφωνούμε σθεναρά με τη θέση την οποία εξέφρασε η κυρία Μπακογιάννη στο Wall Street Journal και τις αυθαίρετες καταχωρήσεις του κυρίου Ταμβάκη στον διεθνή τύπο, παρουσιάζοντας τη Μακεδονία σαν μια έννοια και χώρο ο οποίος ήταν πάντοτε διαιρεμένος.

Επιθυμούμε επίσης να σημειώσουμε ότι κατά τη διάρκεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δεν υπήρξε καμία χρήση του όρου Μακεδονία (δηλαδή η αρχαία γεωγραφική Μακεδονία). Η Μακεδονία υπήρχε μόνον σε δύο βιλαέτια, το Βιλαέτι της Θεσσαλονίκης και το Βιλαέτι του Μοναστηρίου (Bitola). Το Βιλαέτι του Κοσσυφοπεδίου ποτέ δεν συμπεριλήφθηκε στη γεωγραφική Μακεδονία και η πόλη των Σκοπίων (σημερινή πρωτεύουσα της πΓΔΜ) μαζί με την γύρω περιοχή υπαγόταν σ' αυτό το Βιλαέτι, του οποίου ήταν και πρωτεύουσα.

Τα ποσοστά τα οποία αναφέρθηκαν σε ορισμένες δημόσιες καταχωρήσεις εκ μέρους της κυβέρνησης πως η «Ελλάδα έλαβε τα 52%, η πΓΔΜ 38%, και η Βουλγαρία 10%» είναι λανθασμένα. Δεν αντιστοιχούν στην γεωγραφική Μακεδονία, την μόνη υπαρκτή έννοια Μακεδονίας δια την οποία πρέπει να συζητούμε, αλλά στην περιοχή των δύο Βιλαετιών Θεσσαλονίκης και Μοναστηρίου που ελευθερώθηκε το 1912 από τους τέσσερις συμμάχους (Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία και Μαυροβούνιο). Τέτοια φόρμουλα θα ήταν σωστή εάν το κράτος των Σκοπίων υπήρχε το 1913. Η γεωγραφική Μακεδονία αποτελούσε μέρος μόνο της περιοχής των δύο Βιλαετιών, και στην πραγματικότητα η Ελλάδα έλαβε 70% αυτής, ενώ το υπόλοιπο 30% παραχωρήθηκε στη Σερβία και τη Βουλγαρία. Να σημειωθεί ότι από το έδαφος της σημερινής πΓΔΜ, τα 3/5 δεν ανήκαν ποτέ στη γεωγραφική Μακεδονία!

Η αποδοχή της έννοιας «Μακεδονικού» έθνους, με «Μακεδονική» εθνότητα και γλώσσα σε ανταλλαγή μιας μικρής τροποποίησης του ονόματος της ΠΓΔΜ, θα σημάνει ότι, εμείς, με το δικό μας χέρι βάζουμε ένα τέλος σε τρεις χιλιάδες χρόνια Μακεδονικού Ελληνικού πολιτισμού και κουλτούρας. Τέτοια ενέργεια θα σημάνει ότι προσποιούμαστε να αγνοούμε πώς δημιουργήθηκε το “Μακεδονικό” έθνος και η “Μακεδονική” γλώσσα από το κομμουνιστικό καθεστώς της Γιουγκοσλαβίας, και πώς επεβλήθη στο λαό της νότιας περιοχής της χώρας αυτής. Θα σημάνει την επιδείνωση των σχέσεων της Ελλάδος με τη Βουλγαρία, διότι και η γείτων αυτή χώρα αντιμετωπίζει προβλήματα με την εθνικότητα και γλώσσα της πΓΔΜ, η οποία μάλιστα δεν παύει να τους υπενθυμίζει ότι οι ρίζες της εθνικότητας και της γλώσσας τους είναι στοιχεία βουλγαρικά.

Τα μέλη των Παμμακεδονικών Ενώσεων ανά την υφήλιο τονίζουμε πως παραμένουμε στις αποφάσεις της ολομέλειας των Παμμακεδονικών Συνεδρίων, και δεν δεχόμαστε όνομα για τη γειτονική χώρα που θα περιέχει τον όρο «Μακεδονία», ή παράγωγα του όρου.

Ζητούμε από την Ελληνική κυβέρνηση να αποσαφηνίσει διεθνώς και με τον πλέον επίσημο και νομικά δεσμευτικό τρόπο ότι δέχεται τους όρους Μακεδόνας/Μακεδονικό ως στοιχεία ανήκοντα του Ελληνισμού της Ελληνικής επαρχίας της Μακεδονίας. Επιπλέον δεν αποδέχεται καθ' οιονδήποτε τρόπο την εθνολογική ονομασία «Μακεδόνας» για τους Σλάβους.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς,

Παμμακεδονική Ένωση Αμερικής-Νίνα Γκατζούλη, Ύπατη Πρόεδρος
Παμμακεδονική Ένωση Αυστραλίας-Δημήτρης Μηνάς, Πρόεδρος
Παμμακεδονική Ένωση Καναδά-Χαράλαμπος Μουτουσίδης, Πρόεδρος
Παμμακεδονική Ένωση Ευρώπης-Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Τσορμπατζόγλου, Πρόεδρος
Μακεδονικά Τμήματα Αφρικής-Δημήτριος Βουγιουκλής, πρώην Πρόεδρος

Κοινοποίηση προς Ελληνικό Κοινοβούλιο και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης